

להצלחת עם
ישראל ולזכות
משפחת סעדיה
ה"ו

מפטירין "זיכרות יהודע"

פרשת משפטים

גיליון מס 68

נקודה בפרשה

הגאון רבי יצחק זילברשטיין

השבת וסגולותיה

"וביום השביעי תשבת" (כג,יב)

נעלה כאן על הכתב סיפור מרגש בענין הדלקת הנרות, שהגיע אלינו מהרב י. מ. דיוויס, איש ירושלים, שהעיד ששמע את הדברים ממקור נאמן. המדובר היה בילד כבן 10 שלא הצליח בלימודיו, ואפילו קרוא- וכתוב לא ידע על בוריו. החריגות השלילית הביאה לכך שהילד לא התקדם בשום תחום, ולא קלט כמעט מאומה מכל מה שלמדו בת"ת. הוא היה מגיע לחיידר בשעות הבוקר יחד עם כל חבריו, אבל יושב בכיתה כ'גולם' לכל דבר. המצב הלימודי הכל-כך גרוע שלו, השפיע כמובן גם על ההתנהגות של הילד, ובהפסקות כשהיה יוצא לשחק בחצר הת"ת, הפריע למשחקים במשחקיהם.

ההורים הלכו איתו לכמה מומחיי-חינוך, וניסו לפענח את חידת- החידלון שלו, אבל אף אחד לא הצליח להעלותו על המסילה הנכונה. הילד לא קלט מאומה. הבעיה היותר-גדולה, התבטאה בכך שהמומחים לא הצליחו לזהות את מקור הקושי, ואיש לא ידע להצביע על שורש המצוקה הלימודית של הילד. אין לשער את הכאב והיגון ששררו בבית ההורים, שלא ידעו מה ניתן עוד לעשות כדי לשפר את מצבו של הילד. הם סידרו לו מורים פרטיים, מומחים מאין כמותם, שיראתם קודמת לחוכמתם, אבל ראשו של הנער וליבו, פשוט לא תיפקדו... בשלב מסוים, מבחן המלמד שלו בת"ת, בשיפור משמעותי במצבו של הילד הבעייתי. הוא החל לקלוט את הנושאים שנלמדו בכיתה, ואף השתתף במהלך השיעור ושאל שאלות טובות.

עובר עוד יום ועוד יום, וההתקדמות לא נעצרת, אלא אדרבה - הילד הולך ומתפתח, ורואה ברכה של ממש בלימודיו. השינוי-לטובה היה כל-כך בולט, עד שהמלמד החליט להתקשר להוריו של הילד, ולשאול אותם מה הביא לשיפור המהותי הזה. על הקו היתה אימו של הילד, שהתרגשה לשמוע שהתפנית הרצויה מורגשת גם בכיתה. כשהמלמד שאל האם תוכל לפרט בפניו מה הביא את הילד לתפנית זו, סיפרה האם כדלהלן: "אומר לך את האמת; מזה כמה חודשים שהבן שלי עצמו החל לשפוך את ליבו לפניי, ובכה מאוד על מצבו העגום. מחד גיס, הוא תיאר את רצונו ושאפתו להבין את דברי הגמרא הנלמדת, ומאידך גיסא, הוא המחיש בעגמימות נוגעת-ללב כיצד הוא נראה בכיתה, כשכל החברים משתתפים בצורה מסיבית בשיעור, מקשים ומתרצים, והוא יושב כפסל-דומם ואינו מצליח לקלוט מאומה.

"האמא סיפרה למלמד, שהילד בכה לפניו בכי-תמרורים באומרו: "עד מתי יימשך המצב הזה, ועד מתי יהיה המוח שלי סתום? האמנם כך נגזר עליי להיות טיפש וסכל כל הימים"? "הבכי שלו נגע מאוד לליבי, אבל לא יכולתי להושיעו", סיפרה האמא. "ברם, מאחר והוא המשיך להתאונן על רוע-גורלו ומצבו, אמרתי לו: 'בני היקר, מחמד נפשי! דע לך שגם אני, כאמא, מאוד- מאוד כואבת את מצבך הקשה, ולא אוכל לתאר בפניך עד כמה הדבר מייסר ומצער אותי. אבל, יש פעם אחת בשבוע, שבה אני מוצאת תנחומים, והיא שעת הדלקת הנרות בערב שבת". "כפי שמן הסתם ידוע לך, בני יקירי, שעת ההדלקה היא עת רצון גדולה, ומסוגלת לתפילה על הצאצאים. לכן, החלטתי לייחד את התפילה הזו בעיקר עליך, ואני משקיעה אז מאמצים רבים, ומתפללת בדמעות לפני השם יתברך שיפתח את לבבך". "יש לי הצעה בשבילך; בוא עמוד גם אתה לצידי בעת ההדלקה, ותצטרף אל התפילה שלי, ונשפוך את לבבנו בצוותא אל ה', שירחם עליך ויפתח את ליבך בתורתו הקדושה!". ההמשך בעמוד הבא...

כז שבט תשפ"ג
הדלקת נרות
17:09
צאת השבת
18:01
צאת השבת
ר"ת 18:38

לעילוי נשמת
מורים מורטזה
בן שרה, זינמ
בת מרים

יום פטירת הצדיק
רבי אלכסנדר שור
בעל
"התבואות שור"

יום פטירת הצדיק
רבנו דוד בהג"ר
שמואל הלוי
ה'מורי זהב'

יום פטירת הצדיק
רבי אליעזר ב"ר
אריה לייב בעל
'השמן רוקח'

"הילד שלי הסכים להצעה", ממשיכה האם ומספרת למלמד. בהגיע זמן ההדלקה בערב שבת, הוא ניצב לידי, וכשאני מליטה את פניי בידי ובוכה, פורץ גם הילד בבכי נסער ביותר, ושופך נפשו בדמעות של ממש, וכך אנחנו בוכים יחדיו, ומתחננים לפני בוראנו שיצליח את דרכו בתורה". כך נמשך הדבר כבר כמה חודשים רצופים, כשבכל ערב-שבת נשמעות בכיות ותחינות בעת ההדלקה. גם בני הבית האחרים מצטרפים לבכיות אלו, וכולם מתפללים על הצלחתו של הילד בתורה". אם אתה שואל אותי לפרש המהפכה החיובית המתרחשת אצל הילד, אמרה האם, "נראה לי שהשומע תפילת עמו ישראל ברחמים, שמע את תפילותינו, ופתח את קגור-ליבו של הילד! מאז שהחילוננו להתפלל יחדיו, הוא התחיל להתעניין בלימודים, הכין שיעורי בית, הצליח במבחנים, וכך עלה והתעלה עד שהגיע להישגים גבוהים, וליבו נפתח כפתחו של אולם...".

כיון שדיברנו בענין הדלקת הנרות, נספר מעשה באדם שהיה ירא שמים מנעוריו, שהיה שכן שלנו ב'סמטת יבנה', לפני שהגענו לרמת אלחנן. לעת זקנתו תקפה אותו מחלת ה'שכחה', והוא לא התמצא בעתים ובזמנים. כשנכנס לביתנו ביום ראשון, שאל "האם הגיע כבר זמן הדלקת נרות שבת?". השבתי לו בנחת ש"עכשיו יום ראשון, ואל תהיה מודאג לחילול שבת!". אבל אחרי כמה דקות הוא נכנס בשנית, ושאל האם הגיע כבר זמן הדלקת הנרות. שוב השבתי לו, שעכשיו יום ראשון, וחוזר חלילה פעמים רבות. לענ"ד, נראה שבכל פעם שישאל את השאלה הנ"ל, קיים מצוות עשה של "את ה' אלוך תירא", ולא היה מן הראוי להפריע לו בשאלותיו, והגם שהוא מבלבל, בכל זאת שכר מצוה בידו, ויש לגעור בילדים הלועגים לאדם כזה!

שבת שלום ומבורך.

מילתא דבדיחותא

אם גבר אומר שהוא יתקן משהו, הוא יתקן. לא צריך להזכיר לו כל 6 חודשים.

פגשתי מישהו ממחלקת הנדסה בעריית בני ברק בנוגע לרעידות אדמה הוא טוען שבני ברק הכי בטוחה. חשבתי על זה, הוא צודק, גם אם בניין ירצה ליפול אין לו לאן.

על כמה אבטיחים צריך לדפוק כדי שיחשבו שאני יודע מה אני עושה?

פולניה אחת נתפסה גונבת סלסלת תפוחים מהסופר. היא עומדת לדין, והשופט שואל: "האם זה נכון שגנבת סלסלת תפוחים מהסופר". "נכון", עונה הפולניה. "כמה תפוחים היו שם?". "חמישה", עונה הפולניה. "אם כך", פוסק השופט, "אני גוזר עליך חמישה ימי מאסר." לפתע מתפרץ הבעל לאולם בית המשפט וצועק לשופט: "אתמול היא גנבה אשכול ענבים!".

שופט בבית המשפט פונה לנאשם ושואל: "למה לא שכרת עורך דין?" הנאשם: "אף עורך דין לא הסכים לייצג אותי ברגע שהתברר להם שאני חף מפשע"...

כל-כך קר בחוץ שאפילו ראיתי מתנחל עם סנדלים שלבש גרבים.....

"אם יש לך תפוח אחד, ולי יש תפוח אחד ונחליף" לכל אחד יהיה תפוח אחד. אם לך יש רעיון אחד, ולי יש רעיון אחד ונחליף, לכל אחד מאיתנו יהיו שני רעיונות."

לחצויות או לעילוי נשמת
ניתן לפנות למייל
saadiagaonahadash@gmail.com

